

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Gvilielmi Becani E Societate Iesv Idyllia Et Elegiae

Becanus, Gulielmus

Antverpiae, 1655

Elegia IV. De Victoria Ad Nortlingam. Obtentâ à Serenißimis Ferdinando IV.
Hungariae Rege, & Ferdinando Hisp. Infante.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12773

ELEGIARVM LIB. II. 83

Hac duce præcipites contemnit rupium hiatus,
 Nec timet abruptas per iuga summa vias.
 Et quò confuertas pasci per saxa capellas
 Vix ageret pastor, hîc sua castra locat.
 Scilicet ad magnos sic tendimus, inquit, honores :
 Ad famam mollis non solet esse via.
 Principis exemplo miles non segnior instat ;
 Et pudor est tardè, quò præit ille, sequi.
 Ante alios festinat Iber, fortemque probare
 Iam tum præcipuè se studet ille Duci :
 Et mediis dum pendet adhuc in rupibus agmen,
 Iam tum pugnandi tempus adesse cupit.
 Iamque animos, iamque arma parat, iam concipit
 iras,
 Iam spondet palmas exuuiasque sibi :
 Et quasi vicinum conuitia iactat in hostem,
 Nec, nisi cunctari ne velit ille, timet.
 Gaudete ô Tylij, Feriæ gaudete sepulti,
 Qui vestras clades expiet, vltor adit.

ELEGIA IV.

D E

VICTORIA AD NORTLINGAM.

Obtentâ à Serenissimis Ferdinando IV. Hungaria Rege, & Ferdinando Hisp. Infante.

Plaudite iô populi, patriæ quos cura Dei que
 Tangit, & antiquæ relligionis honor.
 Plaudite, fortunam qui vestram ducitis esse,
 Austriacæ Numen quam volet esse Domus.

F 2

Et

Et tu flere tuos (quamuis iam sæpè coacta
 Cæsare sub tali non patienda pati)
 Desine flere tuos tandem Germania casus:
 Desine fatorum de grauitate queri;
 Tristibus vt passim tua videris oppida flammis,
 Sanctaque cum signis templa flagrare suis,
 Ciuibus exhaustas vrbes, cultoribus agros,
 Pingua de domini sanguine prata sui,
 Deletasque acies, totisque cadauera campis
 Sparsa, cruentato non benè tecta solo.
 Germanas aquilas hosti cessisse pudendo,
 Vincere consuetos vincla tulisse duces,
 In mare Danubium currus voluisse virosque,
 Purpureas Rheni sæpè fuisse vias,
 Et quæ, quàm dici possent maiora, tulisti,
 Desine funestis ingeminare modis.
 Iam facies rerum verâ est: iam cœpit Olympo
 Candida depulsis nubibus ire dies.
 Pristina fors rediit: versisque in prospera fais
 Vltio sumpta tuis dignaque parque malis.
 Succubuit tandem, qui pridem debuit, hostis;
 Quæ meruit belli præmia, casus habet.
 Funeribus complet, modò quos vastauerat, agros,
 Quâ segetes vetuit crescere, mordet humum.
 Sparsa manu sæuâ miseris incendia villis
 Restinxit riuo sanguinis ipse sui.
 Gratia magna Deo: vetuit Deus ipse manere
 In sibi sacrato signa inimica solo:
 Indignasque neces, terrisque illata suorum
 Iussit ad auctores damna redire suos.
 Emendare suam voluit non perdere gentem,
 Et pietate minor, vt solet, ira fuit.

Proxima

ELEGIARVM LIB. II. 89

Proxima virtuti debetur gratia vestrae,
 O animis similes nominibusque Duces,
 O consanguinei duo fulmina Ferdinandi,
 Vestrum est, post Numen, quod iacet hostis, opus.
 Per vos parata salus: quidquid Mars pluribus annis
 Peccauit, per vos reddidit vna dies.
 Annorum clades per vos lux vna rependit,
 Reddit & amissum quidquid vbiq; fuit.
 Quae prius intulerat, quae mox inferre parabat,
 Turpiter haec hostis cogitur ipse pati.
 Spes vbi nunc, Wimate, tuae, vocesque, minaque?
 Illa vbi Caesareae certa ruina domus?
 Si nescis, domus haec humanis altius ortum
 Traxit, & è caelis, vnde perennet, habet.
 Inuidiae scopulus, sed vertice sidera tangens,
 Quem rabidi frustra verberet aura Noti.
 Haec domus, vt duris truncata bipennibus illex,
 A damnis animum ducit opesque suis.
 Hac daret euersa Germanis altera leges?
 Se populus domino subderet ille nouo?
 Imperij sacras regeret peregrinus habenas?
 Austriacae gereret sceptrum gerenda manu?
 Demens, illa tibi quando spondere tuisque
 Ausus es, hos aleret cum domus ista duces,
 Quorum hic auspiciis fraternis, ille paternis,
 Inuictusque animis esset vterque suis.
 Fauert, vt caeca est, tibi fors hucusque, virumque,
 Mars dederit letho millia multa tuus:
 Austriadas sed non ipsos impunè lacestas:
 Nil vetus hic miles, nil ferus ensis agat.
 Austriadae solo non certant milite: causam,
 Et Superos secum, fataque stirpis habent.

86 G V I L I E L M I B E C A N I

Et tamen his etiam pugnam temerarius offers,
 Primus signa moues, primus in arma ruis?
 Audeat in sauos vltro sic præda leones,
 Audeat in rabidos ire voranda lupos.
 Arma, parum refert, quod non per lustra tulere,
 Attrito canum nec caput ære tegant.
 Si nescis, animis non annis bella geruntur.
 Virtus, non ætas ferre trophæa solet.
 Vtque suos hostes numquam non vincere possint,
 Austriacis robur contigit ante diem.
 Quod vobis vsus, prudentia contulit illis,
 Ingeniumque annis maius vtrique suis:
 Quod vobis fortuna, hoc illis fata Deusque,
 Hoc stirpi virtus ingenerata dedit.

E L E G I A V.

A D P H I L I P P V M I V.

De misso in Belgicam Ferdinando,

V Ota valent igitur, nec inexorabilis vquam
 Est Deus, aut frustra nos sinit esse pios.
 Quæ negat, ipse tibi nolis concessa: rogando
 Persta, quamque roges, vberiora feres.
 Vberiora tulit nunc certe Belgica, haberque
 Cur non auditas gaudeat ante preces.
 Non quia nunc vrbes, quas perdidit ante, recepit;
 Alterius donum temporis illud erit:
 Nec quia depositis, quod adhuc non expedit, armis
 Dulcia securæ tempora pacis erunt;

Tunc